

říjen 10/2000

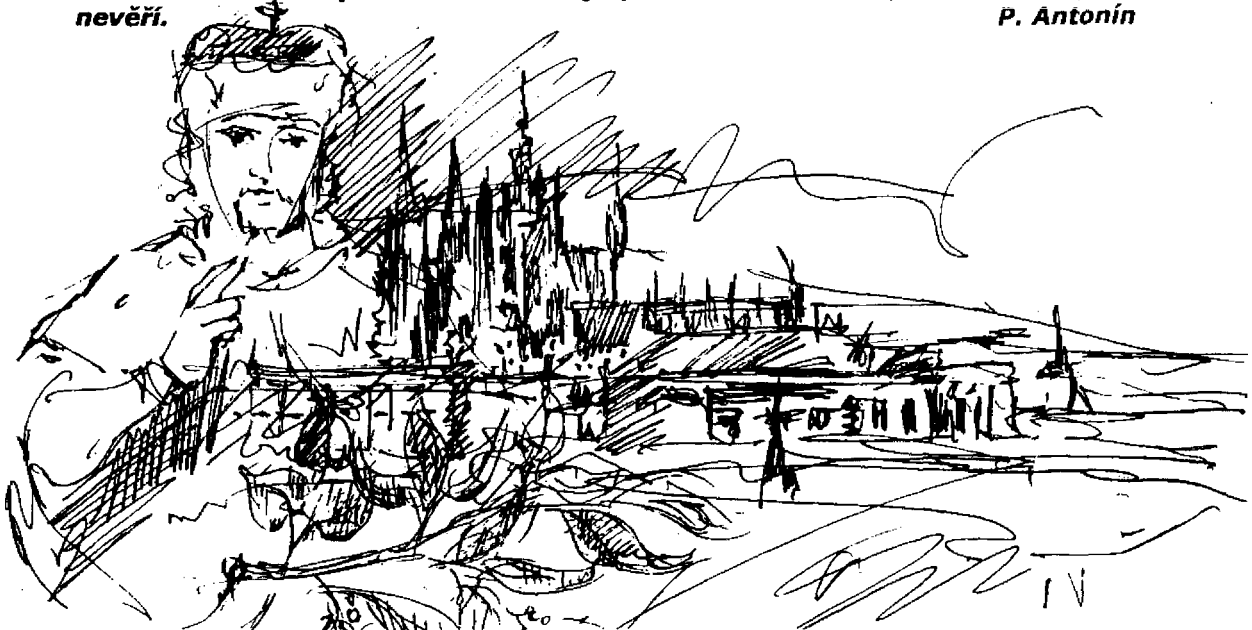
ZVONĚ

Milí přátelé,

Mnozí z vás jste jistě postřehli nový státní svátek v naší zemi. Nový svátek, Den české státnosti se poprvé slavil ve čtvrtek 28. září. Výročí úmrtí českého knížete a patrona země Svatého Václava je tedy jedním ze tří nových státních svátků, které letos schválil český parlament. Dalším je pak 1. leden jako den obnovy samostatného Českého státu a 17. listopad, Den boje za svobodu a demokracii.

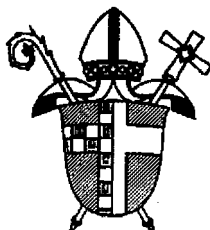
Je to dobrý signál, že se naše země vrací alespoň oficiálně ke kořenům křesťanství. Dalším svátkem je 28. říjen - Den vzniku samostatného československého státu. Jako křesťané chceme spolu s ostatními oslavovat, ale nejen to. Máme také povinnost budovat co nejlepší podmínky pro to, aby v ČR vládla spravedlnost, poctivost, tolerance a tvořivost mezi lidmi. Snad si řeknete, že my žijeme daleko od naší bývalé vlasti, snad tam ani moc nejezdíte. Ale už jenom pozitivní myšlení, povzbuzení pro ty, kteří žijí doma (třeba telefonem) pro ty, kteří žijí doma, něco znamená. Ještě bych rád připomněl jednu věc, kterou můžeme výlučně, jenom my křesťané pomoci naší vlasti. Je to modlitba. Prosba u toho nejvyššího místa za ty kteří nám vládnou, za uzdravení naší společnosti. Nikdo jiný to za nás neudělá, zvláště ne ti, kdo nevěří.

P. Antonín

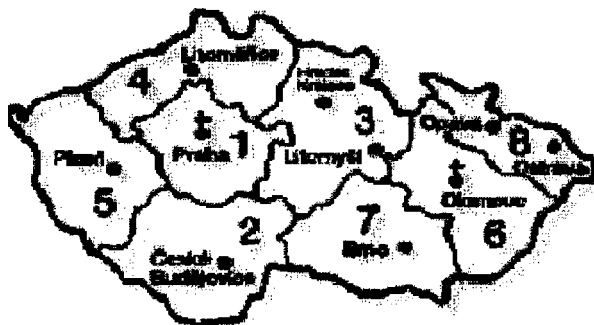

První biskup nové Ostravsko - opavské diecéze
 Mons. František Václav Lobkowicz
 (na letišti Newark, NY)

ZNAK
 OSTRAVSKO-
 OPAVSKÉ
 DIECÉZE

KATOLICKÁ CÍRKEV V ČR

Česká církevní provincie

1. Pražské arcibiskupství
2. Českobudějovické biskupství
3. Královéhradecké biskupství
4. Litoměřické biskupství
5. Plzeňské biskupství

Moravská církevní provincie

6. Olomoucké arcibiskupství
7. Brněnské biskupství
8. Ostravsko-opavské biskupství

Návštěva biskupa Mons. Františka Václava Lobkowicze

Mons. František Václav Lobkowicz navštíví východní část USA od 25. října. Nejdříve navštíví Washington D.C. Zde bude mít několik setkání, ať už na ambasádě ČR, nebo s biskupy americké biskupské konference. Mši svatou s krajany bude slavit 28. října ve 12.00 v kostele Sv. Anny ve Washingtonu D.C. Pokud se chcete osobně setkat s biskupem kontaktujte Mr. Alfons Brož tel. (703) 698 5318.

V neděli 29. října v 10.30 bude otec biskup slavit mši svatou v Astorii u Panny Marie Karmelské v NYC.

Mše svatá bude obětována za zemřelého Josefa Luxe, k prvnímu výročí jeho úmrtí. Po mši svaté bude pokračovat setkání s biskupem v kafeterii. Odlet biskupa Mons. Lobkowicze je plánovaný na 2. listopadu. Doufám, že otec biskup s námi oslaví Slavnost všech svatých v kostele při mši svaté.

Za to že v New Yorku je český kněz, vděčíme především biskupu Lobkowiczovi. On ho uvolnil ze své diecéze. Poděkovat mu můžeme nejen slovy, ale i jiným velmi vhodným způsobem.

KRAJANSKÁ RODINA U PANNY MARIE KARMELSKÉ V ASTORII, NYC

pořádá

V NEDĚLI 12. listopadu (novembra) 2000

V divadelním sále naproti kostelu
(Astoria Blvd a Crescent Street)

MARTINSKÉ POSVÍCENÍ

→ V 10.30 AM (jako každou neděli)
MŠE SVATÁ .

→ V 12 PM vydávání obědů

→ Vepřová, knedlík, zelí
Telecí řízek - bramborový salát - okurek

Odpoledne: pečivo, klobásy, a párky
Káva a chladné nápoje
CENY - jako vždy lidové

→ 1 PM do 6 PM hraje k tanci a poslechu
KRAJANSKÁ HUDBA

→ **KONTAKTY**
Pod vedením Jozefa Juraši s reportárem
českých a slovenských lidových písní

→ Taneční skupina
LIMBORA

Vstupné: \$ 3 za osobu (děti zadarmo)
Prosíme obětavé dámy o příspěvek pečiva do Bufetu.

PŘIJĎTE a PŘIVEĎTE své ZNÁMÉ

Vyjadrovanie pocitov vo vzťahoch

(Fran Ferder „Word Made Flesh,“ preložil a upravil P.Milan Bubák SVD-pokračováni z min.čísła)

Hnev nám chce čosi povedať

Aj telesné choroby aj správanie, ktoré sú výsledkom hnevu, nám hovoria o jednej veľmi dôležitej skutočnosti ohľadom hnevu: Vždy, keď je v nás prítomný hnev, zvlášť vtedy keď jeho pretrvávanie je intenzívne a dlhodobé, tento HNEV SA AUTOMATICKY - TÝM ČI ONÝM SPÔSOBOM - VYJADRÍ, PREJAVÍ. Skôr či neskôr sa objavia jeho dôsledky v našom tele, na výraze našej tváre, na tóne nášho hlasu, v spôsoboch nášho správania sa, a v tom, ako sa správame k iným. Nie je možné byť nahnevaným a myslieť si, že nikto o tom nevie, alebo že sa to nikto nedozvie. To je nezmysel. Pravdou je to, že my vlastne ani nemáme na výber, či vyjadríť svoj hnev alebo ho nevyjadríť (ak je už v nás, tzn. ak naša interpretácia stimulu v nás evokovala hnev). Náš hnev, ako sme si už povedali, keď je už raz v nás, bude vždy vyjadrený. To je jeho pravidlo. Teda náš výber nespočíva v tomto. Náš výber spočíva jedine v tom AKO HO VYJADRÍME.

Niektoré formy VYJADROVANIA SKRYTÉHO POTLAČENÉHO HNEVU. Potlačený hnev z nás neodíde, namiesto toho nás bude ovládať a ovplyvňovať naše správanie, často bez toho, že by sme o tom vedeli.

PASÍVNO-AGRESÍVNE SPRÁVANIE je jedným z najčastejších prejavov potlačeného alebo neadekvátne spracovaného hnevu v živote ľudí. Pasívno-agresívne správanie je charakterizované stiahnutím sa z prítomnosti osôb, z miest alebo z akcií, ktorým sme sa kedysi tak nadšene venovali. Týchto ľudí, alebo miesta alebo udalostí jednoducho ignorujeme, nestýkame sa s nimi, vyhýbame sa im, a to bez toho, že by sme ich vopred na niečo upozornili, alebo že by sme im vysvetlili, že sa niečo stalo, a čo to bolo. Zanedbávame a odkladáme dôležité záväzky a povinnosti a oddaľujeme urobenie rozhodnutí, ktoré sa týkajú nášho života alebo života iných. Aj seba aj iných trestáme nepriamo tým, že nevložíme ani svoj čas ani svoju energiu do podujatí, ktoré sme zvykli pokladať za dôležité. Keď sme pod vplyvom pasívno-agresívneho správania, nekomunikujeme s ľuďmi, ktorí majú právo na to, aby sme spolu s nimi zdieľali svoje a ich životné záväzky, situácie a projekty. Pasívno-agresívne správanie je správanie, ktoré sa najťažšie konfrontuje. Ak ho postrehneme u iných, je ťažké ba často až úplne nemožné s ním niečo robiť. Človeka, ktorý sa správa pasívno-agresívne, nie je možné obviňovať z ničoho, napríklad z toho, že by robil niečo zlé. Čo on robí je totiž to, že on v skutočnosti nerobí nič a práve v tomto "nerobení nič" spočíva celý ten problém. Náš pochovaný (nahromadený) hnev sa prejavuje pri pasívno-agresívnom správaní v tom, čo nehovoríme, v tom, čo nepovieme, v tom, čo neurobíme... Ide tu nie o hriech spáchania niečoho, ako skorej o hriech zanedbania urobenia niečoho. Keď sme boli mladí, väčšina našich priestupkov spočívala v tom, čo sme urobili. Keď sme starší, väčšina našich priestupkov spočíva v

opaku: v tom, čo sme neurobili. Odmietame komunikovať, keď sa od nás právom očakáva, že budeme komunikovať, odmietneme príspeieť svojim aktívnym podielom na nejakej akcii, keď sa od nás právom očakáva, že sa do akcie naozaj aktívne zapojíme, keď našu účasť, naše zapojenie sa, iní potrebujú. V pasívno-agresívnom správaní odmietneme zaangažovať sa do práce buď s inými alebo pre iných, s tými alebo pre tých, voči ktorým cítime hnev. Pasívno-agresívne správanie je prostriedkom nášho zúctovávania sa s inými. Toto správanie je istým druhom "bezpečného" potrestania iného. Nikto nás totiž nemôže obviníť, že sme urobili niečo urážlivé alebo neslušné. V takomto správaní máme možnosť bezpečne sa skrýť za svoju racionalizáciu korektného, múdreho správania sa. Čo je centrálné pri pasívno-agresívnom správaní je to, že vo svojom vnútri prežívame konflikt medzi nezávislosťou od inej osoby a zároveň závislosťou na nej. Keby nám na tom druhom človeku nezáležalo, nebudeme sa namáhať s vymýšľaním často až takých komplikovaných scenárov svojho správania sa a svojich "(ne)skutkov".

Pasívno-agresívne správanie je veľmi bolestivé pre obe stránky. Každý z nás určite zažil už veľakrát také situácie, kedy počul iného alebo iných hovoriť naplno a ohnivo o istých veciach na všetkých možných miestach, ale keď sme sa stretli ako rodina alebo ako spoločenstvo, nepovedal ani slovo. Mlčal ako mucha. Plný hnevu a snahy "nám ukázať". Takéto správanie je nielen veľmi bolestné, ale aj nesmierne deštruktívne pre vzťah. Možno že my sami sme boli touto osobou, ktorá takto trápne mlčala, keď mala hovoriť.

ŽIARLIVOSŤ, ZÁVISŤ A NAMRZENOSŤ sú mučivé pocity, ktoré prežívame vtedy, keď iných považujeme za takých, ktorí nás v niečom prevyšujú, napríklad v talentoch, vo vlastníctve, v postavení, v životných príležitostiach alebo v uznani, skrátka vo veciach, po ktorých aj my túžime. Túžime po hodnotách, úspechoch a vlastníctve, ktoré vychutnávajú iní ľudia. To, že my toto všetko nemáme, chápeme ako nedostatok kvalít alebo darov alebo postavenia, ktoré majú iní. Ak by sme toto všetko mali, považovali by sme sa za hodnotnejších a šťastlivcov. Postoj nás k nám samým je v takýchto situáciách postojom menejcennosti a voči iným postojom žiarlivosti, závisť a namrzenosti. Sme namrzení na svoj pocit menejcennosti (inferiority) a na ich pocit vyššosti (superiority). Pod povrchom týchto pocitov je bolestné presvedčenie, že my sme v danej situácii ochudobňovaní, vyžmýkaní a totálne ignorovaní, že iní majú to a tešia sa tomu, čo by sme my radi mali a po čom túžime. Hĺbka našej mrzutosti by mohla vyplaviť na povrch až prekvapivo nerealistické názory a pocity, ktoré v sebe nosíme: Pod ich vplyvom sme na iných namrzení nielen za to, že majú to, čo my nemáme a po čom my túžime, ale aj za to, že oni sa tešia z toho, čo by malo byť naše, čo naozaj patrí nám a nie im: "Iní nedostali (nejaké) miesto na slnku, oni dostali "naše" miesto na slnku!"

VZPOMÍNÁME

**Před deseti léty, 27. listopadu 1990 zemřel
JUDr. Bohumír Bunža,
naš dlouholetý člen české komunity P. Marie
Karmelské
v New Yorku-Astorii, bývalý přednosta okresního
soudu
a poslanec za Čsl. Stranu lidovou v Národním
shromáždění v Praze.**

Po únoru r. 1948, bojoval za práva demokracie v právním a bezpečnostním výboru Poslanecké sněmovny proti nastolení komunistické rozpinavosti. Aby unikl persekuci musel rychle opustit svou vlast i rodinu. Prchá dramaticky v zabezpečeném nákladním vagónu, který se na hranicích celníky otevíral.

Msta komunistické nadvlády však ho zasáhla i v zahraničí. Dr. Bunža byl za nepřítomnosti odsouzen ve vykonstruovaném procesu k trestu smrti. - Tím více se cítil povinen pracovat v exilu proti bezpráví komunismu.

Již v Londýně se stává zakladatelem Cyrilo - Metodějské Ligy. Je prvním jejím předsedou a zakladatelem Věstníku, pozdějšího Nového Života. Brzy také spoluzakládá Radu svobodného Československa. Po příchodu do Ameriky zřizuje oblastní výbor Čsl. Společnosti pro vědy a umění v New Yorku. Hlavně však jako reprezentant Čsl. strany lidové je členem Křesťansko - demokratické unie střední Evropy se sídlem nejdříve v New Yorku, kde je činný 7 let, pak v Paříži 4 léta a naposled 15 let v Římě. Stává se jejím předsedou a zúčastňuje se mezinárodních kongresů Křesťansko - demokratické internacionály v Ecuadoru, Guatemale, Venezuele, Itálii, Maďarsku a Belgii. Je vedoucím redaktorem Křesťansko - demokratické revue, vydávané Křesťansko - demokratickou unií střední Evropy a pracuje v Mezinárodním středisku při italské Democrazia Christiana. Je autorem historické monografie Le Parti Populaire Tchecoslovaque, vydané v Římě. Přispívá též do různých českých časopisů, vydávaných v zahraničí.

V roce 1969 je vyznamenán za své zásluhy v práci italským prezidentem medailí a diplomem s čestným titulem italské republiky Commendatore. Mimo politickou činnost se stal za svého římského pobytu členem českého náboženského střediska Velehrad, založeného kardinálem Beranem, a Křesťanské akademie. Staral se také ve spolupráci s Masarykovým fondem o české a slovenské uprchlíky, soustředěné ve třech táborech v Itálii.

V roce 1967 se schází částečně a v roce 1968 konečně úplně s celou rodinou po 20 letech. V roce 1977 se vrací s manželkou do New Yorku za dětmi a jejich rodinami, které se tam zatím usadily. Ale ani tam ještě nezahálí. Znovu se zapojuje do práce pro vědu a kulturu v českých spolcích.

V březnu 1990 spolufidí a zahajuje historicky významný kongres v Budapešti, jako dosavadní předseda Křesťansko - demokratických stran střední a východní Evropy, v zemi ztracené komunistické diktatury.

V dubnu r. 1990 je pozván na první kongres Čsl. strany lidové, konaný po návratu svobody do vlasti. Tak se mu po 42 letech splnila touha navštívit svoji vlast, pro kterou celou dobu exilu pracoval. Brzy nato se znovu vrací a zapojuje se do organizace prvních voleb po osvobození v květnu 1990.

Cítí se šťastný ve svém pracovním životě, ale snad náhlé splnění vysněných tužeb nakonec neblaze zapůsobilo. 27. listopadu 1990 náhle ve svých 82 letech umírá. - Osvobozujícího rozsudku Městského soudu v Praze z roku 1992 se nedožil.

Čest budiž jeho památce!

S láskou vzpomínají zvláště manželka a rodiny syna Petra a dcery Heleny.

RB.

Blahopřejeme k narozeninám

Narozeniny v měsíci listopadu oslaví:

Dodatečně blahopřejeme k narozeninám paní Věře Kutilové (27.října)

Marek Polášek 10. listopadu, Brendan Sikorjak 15. listopadu, Josef Toman Tománek 19. listopadu,

Marek a Barbora Hnízdovi 27. listopadu, Josef Brettl 27. listopadu.

Slavnostní bohoslužba ve Washingtonu D.C. se bude konat 28.října ve 12.00 hod. Mši svatou bude slavit Mons. František Václav Lobkowicz, biskup ostravsko-opavské diecéze, a to v St. Anna's Catholic Church.

Krajanské bohoslužby každou neděli v 10.30, v dolním kostele u Panny Marie Karmelské v Astorii (23-25 Newtown Ave). Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši sv.

Po bohoslužbách následuje společné pohoštění ve školní jídelně.

Slovenská mše sv. každou neděli v 11 hod. ráno u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu

(1st Ave a 66th St.) **Adresa českého kněze:** P. Antonín Kocurek PO Box 387, Roslyn NY 11 576

Tel/Fax: (516) 625 2682 Email: anthony57@msn.com <http://www.czechia.com/zvon>

ZVON

ST.MARY'S
PO BOX 387
ROSLYN NY 11576

NON- PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE PAID
ROSLYN NY 11576
PERMIT NO 54

Mr & Mrs Jiri Hnizda
3185 Teapot Dome Dr
Manchester

MD 21102-1206

